

**TEA
FITNÉ**
HERBAL INFUSION
ชาสมุนไพร ฟิตเน่

ส่วนประกอบ ใบ 1 ซอง (2 กรัม) ประกอบด้วย

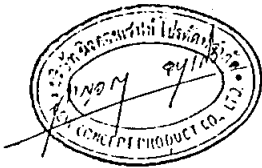
ฝักมะขามแขก (Senna pods)	26%
ใบมะขามแขก (Senna leaves)	76%

สรรพคุณ (Indication) ทาระบาย (laxative)

วิธีใช้ ใส่ 1 ซองในถ้วยร้อนน้ำเดือดลวกไป รอประมาณ 10-20 นาที เพื่อให้ได้ความเข้มข้นของฤทธิ์สมุนไพร ในปริมาณที่เพียงพอ ใช้ดื่มหลังอาหารเย็นหรือก่อนนอน

ขนาดบรรจุ ถ้วยละ 20 ซอง

ผลิตโดย
บริษัท นวัตกรรมสมุนไพรโตแคท จำกัด
1 ซอง/ซอง | ถนนเทศบาล 107 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10720
โทร. 378 1650, 378 1654

ท่านเมตตากรุณา

ศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณินทร์

11 JUN. 1999

DIRECTIONS: Drink one cup of hot water
 before or after bed.
 Indications: Mild febrile
 cases for 10-15 minutes. Drink 1/2 cup
 after dinner or before bed.
 Indications: Mild febrile
 cases for 10-15 minutes. Drink 1/2 cup
 after dinner or before bed.

DIRECTIONS: Drink one cup of hot water
 before or after bed.
 Indications: Mild febrile
 cases for 10-15 minutes. Drink 1/2 cup
 after dinner or before bed.

TRA FITNEI
 HERBAL INFUSION

TRA FITNEI
 HERBAL INFUSION

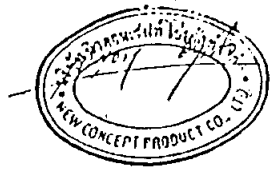
TRA FITNEI
 HERBAL INFUSION
 ยาขงสมุนไพร ตราฟิตเน่

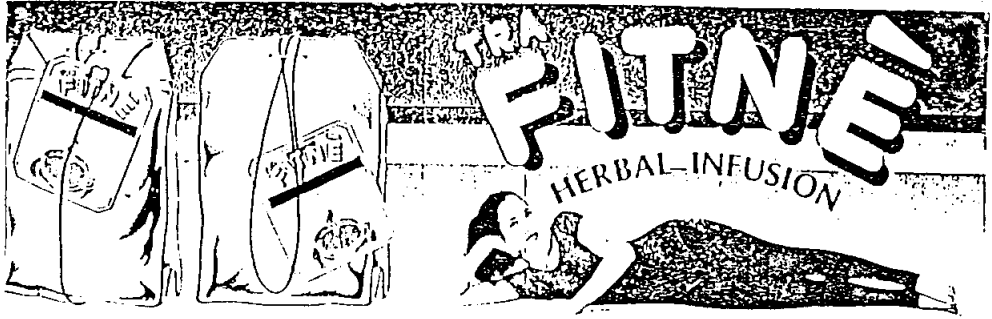

สำนักงานกึ่งอง

ศดิธร ัจฉดิธินทโมนท

11 JUN 1990

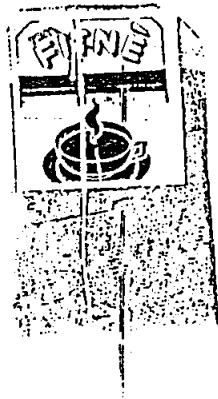

สำนักงานสถิติ

ศิริกร บิชเวร์เดนท์

11 JUN 1990

สำเนาถูกต้อง

คหิธร วิษณุสินานนท์

11 JUN 1990

การที่ผู้ประสานงานลูกค้าจะปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องศึกษากรณีศึกษาซึ่งเป็นสถานการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในที่นี้จะได้กล่าวถึงกรณีศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดังต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 1 ผลิตรถยนต์สกีนแคร์เพื่อผิวขาว¹⁴

ภาพยนตร์โฆษณาเครื่องสำอางค์ยี่ห้อ พอนด์ส สกิน โลท์ เทนนิ่งและ ซิตร้า ไวท์ ของ บริษัท ลีเวอร์ บราเธอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ถูกสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสั่งระงับการออกอากาศ โดยให้เหตุผลว่าเป็นโฆษณาที่เกินจริง และอยู่ในข่ายที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจในคุณภาพของสินค้าผิดไป เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2539 โดยการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปนั้น ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะรอให้บริษัทเจ้าของสินค้าเข้ามาชี้แจงข้อเท็จจริง มีกำหนดไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่มีการสั่งระงับออกอากาศ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยังขยายผลการดำเนินการไปยังสินค้าเครื่องสำอาง อีกประมาณ 6 - 7 ยี่ห้อ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้สั่งระงับการโฆษณาเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นข้อความทางหนังสือพิมพ์

หลังจากมีคำสั่งระงับการออกอากาศภาพยนตร์โฆษณาแล้ว เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2539 เจ้าของสินค้า คือ บริษัท ลีเวอร์ บราเธอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้จัดแถลงข่าวชี้แจงกรณีดังกล่าวในเรื่องส่วนผสมของสินค้าทั้ง 2 ชนิด ว่าสินค้าทั้งสองได้ผ่านการประเมินผลและทดสอบจนแน่ชัดแล้วว่า ให้ผลต่อสีผิว จะขาวขึ้นภายใน 5-6 สัปดาห์ และจะได้ผลดีมากในสัปดาห์ที่ 8 อีกทั้งสินค้าได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคจากทั่วโลกอย่างแพร่หลาย รวมทั้งมีความปลอดภัยต่อผิวของผู้บริโภคอีกด้วย

ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้เชิญผู้แทนจากบริษัทเจ้าของสินค้าประเภทดังกล่าว รวมทั้งสิ้นประมาณ 8 ยี่ห้อ มาชี้แจงรายละเอียดว่า ลักษณะมุมมองในภาพยนตร์โฆษณาสีผิวที่ช่วยให้ผิวหน้าขาวนั้น ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่า ต้องใช้กี่วัน หรือกี่สัปดาห์ผิวหน้าจึงขาวได้ หรือถ้าคนผิวหน้าดำ ต้องใช้ระยะเวลาต่างจากคนผิวหน้าขาวกี่วัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับทราบ โดยรายละเอียดของภาพยนตร์โฆษณาที่ออกมาใน

---

¹⁴ สรุปลความจาก “เรื่องรุ่น ๆ อ.ย. ลีเวอร์ฯ กรณีสินค้าเพื่อผิวขาว” หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ วันที่ 4-10 สิงหาคม 2539, หน้า 17-26.

ปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะเป็นการบอกให้ทราบว่า ใช้แล้วผิวหน้าจะขาวขึ้น แต่ไม่ได้ระบุรายละเอียดวิธีการใช้ และจำนวนครั้งที่ต้องใช้

โดยบทสรุปหลังจากการชี้แจง ถ้าตัวแทนบริษัทเจ้าของสินค้าสามารถยอมรับในรายละเอียดและมุมมองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ ก็จะอนุญาตให้มีการโฆษณาต่อไป โดยอาจจะต้องมีการแก้ไขและเพิ่มเติมข้อความรายละเอียดลงไป เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับทราบ และเรื่องนี้จะยุติลง

สำหรับบทลงโทษ ถ้าหากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเห็นว่าเจ้าของสินค้า นำหลักฐานมาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริง และเห็นว่าเป็นเรื่องจริงสามารถพิสูจน์ได้ การระงับโฆษณาก็จะยุติไป แต่ถ้าพิสูจน์ไม่ได้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะใช้อำนาจตามมาตรา 27 ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา และ/หรือห้ามใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณาและ/หรือห้ามการโฆษณา ห้ามใช้วิธีการในการโฆษณา และ/หรือ ให้โฆษณาแก้ไขความเข้าใจผิดต่อไป

กรณีศึกษาที่ 2 ผลิตภัณฑ์กาแฟบรรจุกระป๋อง¹⁵

ตามที่บริษัทผู้ผลิตกาแฟกระป๋องยี่ห้อ “ฉลาม” ที่เพิ่งนำสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาด พร้อมโฆษณาทางโทรทัศน์เปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่นี้ โฆษณามีชื่อชุด “หลับไม่ลง” เน้นไปที่คนขับรถโดยสาร ได้ดื่มกาแฟกระป๋องยี่ห้อฉลามขณะขับรถ โดยมีผู้โดยสารต่างพากันหลับไหลทุกคน

เภสัชกรหญิงฉันทนา จุติเทพารักษ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาได้แสดงความคิดเห็นว่า การโฆษณาในลักษณะดังกล่าว น่าจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องมากนัก เพราะว่าลักษณะของกาแฟแล้ว ไม่ใช่เครื่องดื่มที่จะกระตุ้นประสาทให้ทำงานได้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงจะได้มีคำสั่งไปยังกองโฆษณา ให้พิจารณาว่าการโฆษณาเช่นนี้จะมีผลหรือไม่ สำหรับในความคิดส่วนตัวแล้วเห็นว่า เครื่องดื่มประเภทนี้ ไม่สมควรจะโฆษณาเน้นไปที่กลุ่มเป้าหมายอย่างโจ่งแจ้งเช่นนี้ ที่จริงแล้ว เป้าหมายของการผลิตกาแฟ

---

¹⁵ สรุปความจาก “อย.จับตาโฆษณากาแฟ “ฉลาม” เผย “ทุกยี่ห้อ” คาเฟอีนเข้มข้นกว่ายาชูกำลัง” หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ วันที่ 19 - 25 พฤษภาคม 2539 หน้า 4.

กระป๋อง จะเน้นไปที่กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีพฤติกรรมต้องการความสะดวกในการดื่มกาแฟเพียงมีกาแฟกระป๋องในตู้เย็นก็หยิบขึ้นมาดื่มได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาชง

สาเหตุที่ทำให้มีการผลิตกาแฟบรรจุกระป๋องที่มีคาเฟอีนจำนวนมากนั้น เป็นเพราะมีช่องว่างของกฎหมาย ที่กฎหมายปัจจุบันควบคุมจำนวนคาเฟอีน เฉพาะที่เป็น สารคาเฟอีนสังเคราะห์ เช่นที่บรรจุไว้ในเครื่องดื่มชูกำลัง ส่วนในกาแฟกระป๋องนั้น ไม่ได้ ระบุให้ผู้ผลิตระบุจำนวนคาเฟอีนตรงฉลากข้างกระป๋อง เพราะว่าผู้บริโภคต่างทราบกันอยู่แล้วว่า ในเนื้อกาแฟนั้นจะมีส่วนผสมของคาเฟอีนอยู่ตามธรรมชาติ ยกเว้นผู้ผลิตที่สกัด กาแฟแบบไม่มีคาเฟอีนเท่านั้น ที่ต้องระบุว่า กาแฟชนิดนี้ไม่มีสารคาเฟอีน

กรณีศึกษาที่ 3 ผลึกภัณฑ์เครื่องดื่มชูกำลัง¹⁶

ศ.ดร. ภักดี โพธิศิริ ได้กล่าวถึงการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เกี่ยวกับมาตรการควบคุมโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มชูกำลัง ว่าได้เชิญผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องมาปรึกษาหารือกัน ที่ประชุมเห็นตรงกันว่า ปัญหานี้ เป็นเรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ คือ ถ้าหากต้องไปนั่งคุมกันแบบตำรวจจับผู้ร้ายคง ไม่ใช่เรื่อง เพราะไม่ใช่ลักษณะที่ควรจะเป็นของอุตสาหกรรมผลิตอาหาร และโดยเฉพาะใน ระดับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงได้เสนอแนวทางออก ให้เป็นเรื่อง ของจรรยาบรรณ คือให้ดูแลตัวเอง กำกับการดำเนินการของตนเอง ให้อยู่ในขอบข่ายตามที่ กฎหมายกำหนด และในขณะเดียวกันก็ให้คำนึงและมีจิตสำนึกด้วยว่า อะไรที่ไม่เหมาะสม ที่ ไม่สมควรกระทำบางครั้งกฎหมายไม่สามารถที่จะไปกำหนดไว้ล่วงหน้าได้ ขอให้เป็นเรื่อง จิตสำนึก ที่จะต้องรับผิดชอบตัวเอง

ขณะนี้อยู่ในระหว่างร่วมกันร่างจรรยาบรรณฉบับนี้ขึ้นมา ถ้าอยู่ในลักษณะนี้ ได้ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แทนที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะไปนั่งไล่ตาม ว่านี้ โฆษณาไม่ได้ต้องมาขอก่อน ก็ไม่จำเป็นแล้ว เพราะผู้ผลิตผู้โฆษณาจะมีการกลั่นกรองมา ก่อน

---

¹⁶ สรุปลงความจาก “สัมภาษณ์ ดร.ภักดี โพธิศิริ รับลูก “หมอเหินะ” ดัน อ.ย. สู่สากล” หนังสือพิมพ์ฐานวิเคราะห์ ฉบับวันที่ 26 พฤศจิกายน - 2 ธันวาคม 2538 หน้า 28.

กรณีศึกษาที่ 4 ผลิตรภัณฑ์ซูปไก่สกัด¹⁷

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการ 2 ราย ได้แก่ บริษัท สก๊อต อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ผลิต “ซูปไก่สกัด สก๊อต สูตร 100%” และบริษัท ฟู้ดไพโรเซลซึ่ง จำกัด บริษัท เบสด้า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ผู้ผลิต ซูปไก่สกัด “โนเบล รสธรรมชาติ ไม่ผสมสี 100%” ยกเลิกการโฆษณาสูตร 100% เนื่องจากทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด เพราะแท้จริงแล้วยังมีน้ำเป็นส่วนผสมอยู่ด้วย ฉะนั้นข้อความที่อ้างว่า “เป็นซูปไก่สกัด 100%” จึงไม่เป็นความจริง การที่จะใช้คำว่า 100% จึงไม่เป็นการสมควร แต่อนุโลมให้จำหน่ายสินค้าที่ผลิตล็อตแรกให้หมด หรือจนกว่าฉลากสินค้าจะหมดเสียก่อน

ทางด้านฝ่ายการตลาด บริษัท สก๊อต อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ผลิตและจำหน่ายซูปไก่สกัดตราสก๊อต ได้แสดงความคิดเห็นในกรณีดังกล่าวว่า ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอของทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ เพราะได้ดำเนินการขอขึ้นทะเบียนสินค้าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทุกอย่าง อีกทั้งกรณีร้องเรียนดังกล่าว ทางบริษัทไม่เชื่อว่าจะมาจากผู้บริโภค เพราะก่อนหน้านี้ที่จะออกสินค้าซูปไก่สกัด สูตร 100% ก็มีสินค้าตัวอื่น ที่ใช้คำว่า 100% เหมือนกัน แต่ก็ไม่มีผู้บริโภคออกมาร้องเรียน แต่ประการใด ทางบริษัทเห็นว่า กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะให้เลิกใช้คำว่า สูตร 100% นั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาควรยกเลิกฉลากของสินค้าบริโภคกลุ่มอื่น ๆ ที่มีคำว่า 100% ทั้งหมด อาทิ น้ำผลไม้ กะทิสำเร็จรูป เป็นต้น มิฉะนั้นอาจมองได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

กรณีศึกษาที่ 5 ผลิตรภัณฑ์รังนก¹⁸

ภาพยนตร์โฆษณาผลิตรภัณฑ์แบรนด์รังนก ชุด “BRAND’S BEST QUALITY BIRD’S NEST” ต้องการสื่อให้เห็นถึงการเลือกรังนกที่ดีมีคุณภาพที่ดีที่สุด โดยมีสเตอร์แทน เป็นตัวแทนของผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถพิเศษ ในการคัดเลือกวัตถุดิบรังนกแท้ที่มี

---

¹⁷ สรุปลความจาก “อย. บ้าจี้ สั่งฟัน สก๊อต-โนเบล ห้ามใช้ “ซูปไก่สกัด 100%” อ้างผู้บริโภคสับสน” หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 6-8 ธันวาคม 2538 หน้า 1-2.

¹⁸ สรุปลความจาก “แบรนด์ทุ้มกว่า 40 ล้าน ยิ่งโฆษณาชุดใหม่ อย. ระบุ “ไม่เข้าข่ายอวดอ้างสรรพคุณ” หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 16-19 พฤษภาคม 2539. หน้า 42.

คุณภาพดีที่สุดในภาพยนตร์โฆษณา มิสเตอร์แทน จะบอกให้รู้ว่ารังนกที่ดี นอกจากจะต้องสะอาด ปราศจากสิ่งเจือปนแล้ว จะต้องมีความชื้นพอเหมาะ ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้โดยบีบฟังเสียง และมีกลิ่นเฉพาะตัว

ภายหลังการออกอากาศภาพยนตร์โฆษณาชุดดังกล่าว ได้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ที่ว่า มิสเตอร์แทน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในการคัดเลือกรังนกนั้น มีตัวตนจริงหรือไม่ จะเป็นการกล่าวอ้างโอ้อวดเหมือนโฆษณาอาหารบางเรื่อง ที่โอ้อวดสรรพคุณและเป็นปัญหาเรื่องเรียนกันอยู่หรือไม่

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ได้เปิดเผยว่า กรณีของแบรนด์รังนกที่ใช้ฟรีเซินเตอร์สื่อถึงการคัดเลือกคุณภาพนั้น ไม่เข้าข่ายการอวดอ้างสรรพคุณ เพราะไม่ได้อ้างว่ารับประทานแล้วจะเกิดผลใดบ้าง แต่เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพ ให้แก่สินค้ามากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องปกติของกระบวนการโฆษณาเท่านั้น

กรณีศึกษาที่ 6 ผลิตรังนกเครื่องสำอาง¹⁹

เครื่องสำอาง กำลังกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคไปแล้ว เครื่องสำอางบางชนิด เช่น น้ำยาดัดผม ย้อมผม ครีมกันแดด ครีมรักษาผิว ครีมทาฝ้า หากผู้บริโภคใช้โดยปราศจากความระมัดระวัง อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยได้ ดังนั้นผู้ผลิตเครื่องสำอางเหล่านี้ จะต้องทำหน้าที่แจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริง ตลอดจนคำพรรณนาถึงสรรพคุณต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางให้กับผู้บริโภคได้รับทราบ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการซื้อหามาบริโภค

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้ข้อความโฆษณาในลักษณะที่เป็นการยืนยันข้อเท็จจริงอันยากแก่การพิสูจน์ว่า ปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการธุรกิจเป็นจำนวนมากที่โฆษณาสินค้าหรือบริการ โดยใช้ข้อความโฆษณาที่มีลักษณะเป็นการยืนยันข้อเท็จจริง เปรียบเทียบคุณสมบัติสินค้าหรือบริการของตนกับสินค้าหรือบริการอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน โดยที่ผู้ประกอบการรายดังกล่าว ไม่สามารถพิสูจน์ข้อความของตนได้

---

¹⁹ สรุปความจาก “โฆษณาเครื่องสำอางอย่างไร เข้าข่ายไม่เป็นธรรมผู้บริโภค” หนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 28 มกราคม 2540 หน้า 7 - 8.

ว่าสินค้าหรือบริการของตนนั้น มีคุณสมบัติตามที่ได้โฆษณาไว้หรือไม่ หรือแม้จะมีการพิสูจน์ได้ แต่เนื่องจากการพิสูจน์นั้น จะต้องผ่านการรับรองหรือตรวจสอบ ข้อมูล เอกสารหลักฐานอย่างถี่ถ้วน จึงให้ถือว่าเป็นการยากที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงความจริงได้

ข้อความโฆษณาสินค้าดังกล่าวนี้ ได้แก่ข้อความโฆษณาที่ใช้ถ้อยคำ “ที่สุด” “แห่งแรก” “แห่งเดียว” “รายแรก” “ครั้งแรก” “100%” หรือข้อความอื่น ๆ ที่มีความหมายไปในทำนองเดียวกัน ซึ่งนำมาใช้ประกอบในการโฆษณา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพรรณนาให้ผู้บริโภคเห็นถึงสรรพคุณที่ดีเด่นกว่าสินค้าอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน

คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ได้ขอให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่โฆษณาแสดงหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในข้อความโฆษณานั้น ๆ ว่ามีสรรพคุณตามที่โฆษณาไว้หรือไม่ ซึ่งผลปรากฏว่า มีผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวนน้อยมากที่สามารถแสดงหลักฐานได้ ซึ่งถือว่าไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคโดยรวม ซึ่งก็ต้องสั่งให้มีการแก้ไขข้อความโฆษณากันอยู่เสมอ ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้บริโภค

ตัวอย่างข้อความที่มีลักษณะฝ่าฝืนกฎหมาย

1. ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณา
ครีมสำหรับทาฝ้าและสิ่ว	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้แล้วไม่มีการแพ้ - ใช้แล้วสามารถทำงานกลางแดดได้ โดยไม่ทำให้ใบหน้าแดงหรือแสบร้อน - ลดรอยเหี่ยวย่น รักษาสิ่วและฝ้า - พิษิตฝ้าได้ทุกชนิด - สู้แดดไม่มีอาการแตรกซ้อน - ลดอาการอักเสบของหัวสิ่ว - ตลับเดียวในเมืองไทย ที่เป็นทั้งครีมแก้สิ่วและฝ้า
แชมพูสระผม	<ul style="list-style-type: none"> - ปลอดภัย หน้าไม่แดง แสงแดดไม่ต้องกลัว - บำรุงรากผม ทำให้แข็งแรง ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ที่เป็นบ่อเกิดของผมร่วง

ครีมนวดผม

- ทุกครั้งที่สระผม รับรองคุณภาพ 100%
- ละล้างรังแค แก่คันศีรษะ ป้องกันเชื้อรา
- สูตรพิเศษ ที่สระเมื่อไหร่ก็ไม่แสบตา
- จะช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ลดความตึงเครียดของปลายเส้นประสาท รวมทั้งกระตุ้นการทำงานของต่อมต่าง ๆ

2. ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ เช่น

- การแสดงแหล่งผลิตที่ไม่ใช่ความจริง
- การแสดงส่วนประกอบที่ไม่ใช่ความจริง เช่น โฆษณาว่ามีส่วนผสมของน้ำมัน แต่จริง ๆ แล้วไม่มี
- การใช้ตัวเลขสถิติที่ไม่เป็นจริง เช่น เครื่องสำอางอันดับหนึ่งของโลก
- การแสดงข้อความรับรองผล เช่น เห็นผลใน 1 นาที, ได้ผลเห็นชัดใน 15 วัน, ดีที่สุด, เยี่ยมที่สุด, มีประสิทธิภาพสูงสุด

กรณีศึกษาที่ 7 ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มชูกำลัง²⁰

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้มีคำสั่งให้เครื่องดื่มชูกำลังยี่ห้อ กระทั่งแดง ซึ่งแจ้งถึงการโฆษณาว่า ผลิตภัณฑ์กระทั่งแดง เอส มีสารอาหารถึง 10 ชนิด ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด โดยได้ดำเนินการให้เจ้าของผลิตภัณฑ์แก้ไขคำโฆษณาดังกล่าว

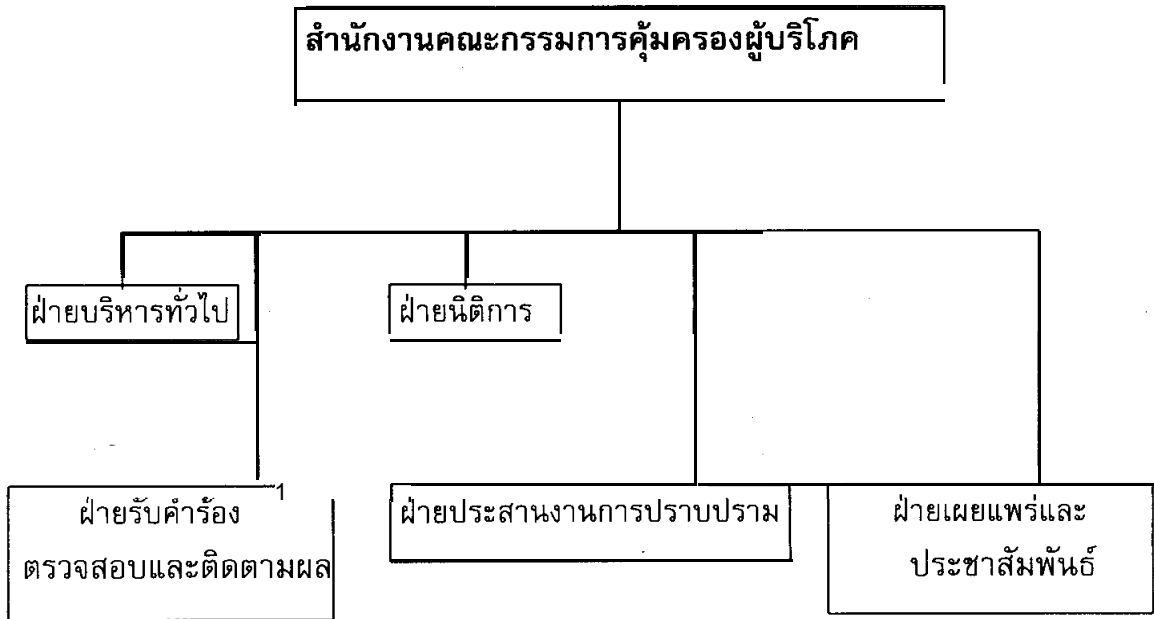
กรณีที่เครื่องดื่มกระทั่งแดงได้โฆษณามีสารอาหาร 10 ชนิดดังกล่าว กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้วินิจฉัยออกมาว่า ความจริงสารที่ใส่ในเครื่องดื่มดังกล่าว ที่ทำให้ผู้ดื่มรู้สึกกระฉับกระเฉง เป็นสารคาเฟอีน และนิโคติน ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ส่วนอื่น ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นประเภทวิตามิน แต่ก็ถือว่ามีปริมาณน้อยมาก จนไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายแต่อย่างใด

---

²⁰ สรุปความจาก “จับตา อ.ย. สั่งแก้โฆษณา “กระทั่งแดง” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 20 มีนาคม 2538 หน้า 8.

9.4 การประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

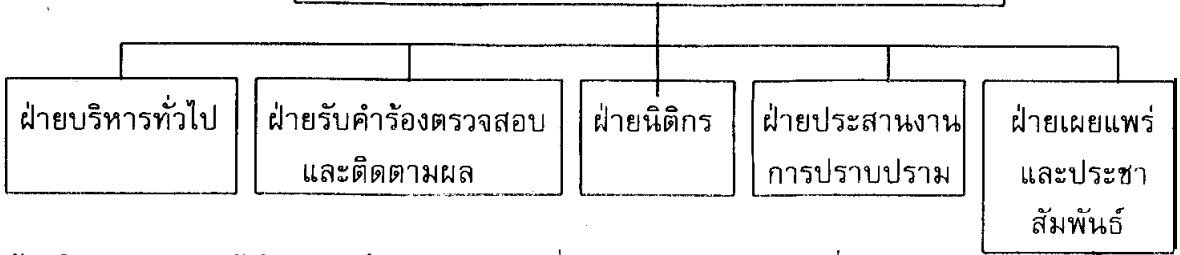
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เป็นหน่วยราชการสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 281-0580, 282-5019

แผนภาพที่ 9.1 แสดงการแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค²¹

²¹ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค, คู่มือการคุ้มครองผู้บริโภค, พิมพ์ครั้งที่ 4 (บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด : กรุงเทพมหานคร, 2538). 28.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

รับผิดชอบงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานคลัง งานสารบรรณ งานพัสดุ งานการประชาสัมพันธ์ งานสวัสดิการ งานติดต่อประสานงาน งานเลขานุการ คณะกรรมการและงานอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยเฉพาะ

รับผิดชอบงานด้านการรับคำร้องเรียนจากผู้บริโภคมาเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ตลอดจนเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหารวมทั้งเสนอความคิดเห็นในการวางมาตรการป้องกันปราบปรามละเมิดสิทธิ และการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคต่อคณะกรรมการและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังรับผิดชอบงานด้านการศึกษาวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้ารวบรวมกฎหมายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ยกเว้นหรือแก้ไขกฎหมาย คำสั่ง ระเบียบข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค รวมถึงปัญหาและเส้นทางแก้ไขปัญหอันเกิดจากการใช้กฎหมายระเบียบข้อบังคับดังกล่าว ทั้งนี้ รวมถึงหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่ง-อาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิผู้บริโภค และให้ข้อวินิจฉัยเกี่ยวกับการอุทธรณ์ คำสั่งการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี

รับผิดชอบหน้าที่ด้านการสำรวจวิเคราะห์ วิจัย และตรวจสอบราคา คุณภาพ และปริมาณของสินค้า อุปโภค บริโภค ติดตามสอดส่องพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภค และแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังดำเนินการค้นคว้า ตรวจสอบสินค้า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีการตรวจสอบสถานที่ เอกสาร อุปกรณ์ ของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีพฤติกรรมหรือมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

รับผิดชอบหน้าที่ในการบริหารงาน ส่งเสริมให้การศึกษา ฝึกอบรมแก่ประชาชนทุกกลุ่ม เพื่อรักษาสีทธิในฐานะผู้บริโภค และขยายขอบเขตการคุ้มครองผู้บริโภคโดยจัดเผยแพร่ข้อเท็จจริงข่าวสาร วิชาการต่าง ๆ โดยทำภาพยนตร์ข่าว รายการสารคดี อภิปรายบันเทิง นิทรรศการ และส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมหรือสมาคมคุ้มครองผู้บริโภคขึ้น และงานทุกด้านที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภค

**แผนภาพที่ 9.2 แสดงรายละเอียดและอำนาจหน้าที่ของส่วนงานในสำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค²²**

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 29.

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค²³

1. รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
2. ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควร และจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค
3. สนับสนุนหรือทำการศึกษาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่น
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาที่เกี่ยวกับความปลอดภัย และอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ
5. ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภคเพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพละทานามัย ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
6. ประสานงานกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการ
7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย

ขั้นตอนการขออนุญาตต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค²⁴

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะมีการตรวจสอบพิจารณาต่างไปจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมโฆษณาอื่น ๆ คือ จะทำการตรวจสอบโฆษณาที่ได้ทำการออกอากาศแล้ว โดยจะไม่บังคับ หรือออกกฎเกณฑ์ให้สำนักงานตัวแทนโฆษณาต้องส่งผลงานโฆษณาเข้ารับการพิจารณาก่อนออกอากาศจริง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้มีการเปิดบริการให้สำนักงานตัวแทนโฆษณาที่ไม่แน่ใจว่าโฆษณาที่ตนสร้างสรรค์

²³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 30-31.

²⁴ เฉลภูภากร ธานีป. “กบว. คคบ. อย. กับ เอ.อี.”, 33-35.

ออกมานั้น เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค วางไว้หรือไม่ สามารถทำเรื่องขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดย

1. ยื่นใบคำขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือแบบฟอร์ม ผ.1 พร้อมหลักฐานต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1.1 ใบแสดงการเป็นเจ้าของหรือผู้แทนจากเจ้าของสินค้าหรือบริการที่จะโฆษณา

1.2 หลักฐานสนับสนุนข้อความโฆษณา (ถ้ามี)

1.3 หลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น อนุญาตให้โฆษณาข้อความตามคำขอได้ (ถ้ามี)

2. ยื่นเอกสารในข้อที่ 1 พร้อมกับค่าป่วยการในการให้ความเห็น 100 บาทไปยังคณะกรรมการว่ากรโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ความแตกต่างอีกจุดหนึ่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากวิธีการตรวจพิจารณาแล้ว คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ยังมีอำนาจถูกต้องตามกฎหมายในการที่จะพิจารณาโฆษณาต่าง ๆ และกำหนดบทลงโทษแก่โฆษณาที่ผิดกฎหมาย แต่ยังไม่ออกอากาศอยู่ ซึ่งคณะกรรมการบริหารกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มิได้กำหนดบทลงโทษไว้ในกฎเกณฑ์แต่อย่างใด

สำหรับการโฆษณาการส่งเสริมการขาย ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ในกรณีโฆษณาสินค้าที่มีของแถม และขายในราคาปกติจะมีข้อที่ ผู้ประสานงานลูกค้าควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เตรียมของแถม พร้อมระบุราคาของแถมนั้น ๆ

2. เตรียมเอกสารแสดงการชำระเงินสำหรับของแถม 1 ชิ้น เพื่อยืนยันราคาของแถมที่แท้จริง (กรณีที่โฆษณาสินค้าที่ต้องผ่านคณะกรรมการอาหารและยา)

3. ยื่นเรื่องพร้อมหลักฐานที่ขอในข้อ 1 และ 2 ไปยังคณะกรรมการบริหารกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

การออกโฆษณาสินค้าที่มีการจับชิงโชคนั้น เอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้ในการยื่นเรื่องประกอบไปด้วย

1. หนังสือมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้า
2. สำเนาทะเบียนการค้าของบริษัทผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่จะจัดชิงโชค
3. หนังสือรับรองทะเบียนบริษัทเจ้าของสินค้า
4. หนังสือแต่งตั้งการเป็นผู้แทนจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย (สินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ)
5. เอกสารการยืนยันการซื้อของรางวัล จากบริษัทเจ้าของสินค้าที่เป็นเจ้าของรางวัล
6. รูปถ่าย ของรางวัลทุกชิ้น
7. รายละเอียดต่าง ๆ ของการจัดรายการชิงโชค เช่น วิธีการร่วมสนุก
8. หนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่จัดชิงโชค
9. หนังสือแจ้งความจำนงรับบริจาคของรางวัล หากยังไม่มีผู้มารับรางวัล ภายใน 3 เดือน จะต้องมอบรางวัลนั้นให้กับสถาบันที่ระบุไว้ในหนังสือฉบับนี้

ขั้นตอนในการยื่นเรื่องขออนุญาตจัดรายการชิงโชคในเขตกรุงเทพมหานคร นี้ ผู้จัดรายการชิงโชคจะต้องยื่นเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	สถานีห้องที่ที่จะจับฉลาก
ขั้นตอนที่ 2	กองกำกับการตำรวจนครบาล
ขั้นตอนที่ 3	กองบังคับการตำรวจนครบาล
ขั้นตอนที่ 4	กองบัญชาการตำรวจนครบาล
ขั้นตอนที่ 5	อธิบดีกรมตำรวจ

เช่นเดียวกับการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้ประสานงานลูกค้าควรจะได้เรียนรู้กรณีศึกษา ซึ่งเป็นสถานการณ์ในการปฏิบัติงานจริง ระหว่างสำนักงานตัวแทนโฆษณา และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงาน ในความรับผิดชอบของผู้ประสานงานลูกค้า เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด

คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ของสำนักคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์โฆษณา ผงซักฟอกบรีสเอกเซล และ ผงซักฟอก เปาแฮนด์ฟอช ชี้แจงให้ผู้บริโภคทราบถึงข้อเท็จจริง โดยความผิดนี้ได้พิจารณา ผ่านคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พศ. 2522 ปรากฏว่า เนื้อหาของโฆษณาทั้งสองไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงจำเป็นต้องให้เจ้าของ ผลิตภัณฑ์ ออกอากาศโฆษณาแก้ไขข้อความดังกล่าว คำสั่งนี้นับเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ที่สั่งให้โฆษณาทางโทรทัศน์ทำการแก้ไข

สำหรับโฆษณาที่ต้องแก้ไขดังกล่าวของบรีสเอกเซล เป็นโฆษณาชุดที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับการนำถุงเท้าเปื้อนคราบสกปรกมาม้วนกัน 3 ชั้น แล้วซักด้วยผงซักฟอกดังกล่าว ผลปรากฏว่าสะอาดทั้ง 3 ชั้น ส่วนผงซักฟอก เปาแฮนด์ฟอช มีเนื้อหาโฆษณาที่ว่า สามารถขจัดคราบน้ำมันเครื่องและสนิมได้

สำหรับขั้นตอนในการดำเนินการของเจ้าของผลิตภัณฑ์ เมื่อได้รับหนังสือแจ้ง ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 27 วรรค 4 ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคแล้ว จะต้องยื่น ข้อความแก้ไขโฆษณา ต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคภายใน 3 วัน

อย่างไรก็ตาม เจ้าของผลิตภัณฑ์ มีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ ตาม มาตราที่ 43 ภายในกำหนด 10 วัน หลังจากได้รับหนังสือแจ้ง แต่การอุทธรณ์ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราว ก่อน การวินิจฉัยอุทธรณ์ และการวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

กรณีศึกษาที่ 9 ผลิตภัณฑ์โทรศัพท์เคลื่อนที่

9.1 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้รับคำร้องเรียนจาก ผู้บริโภคว่า บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ได้ลงโฆษณาโทรศัพท์มือถือ ใช้คำ โฆษณาเกินความเป็นจริง โดยใช้ข้อความว่า เครื่อง 2 วัตต์ แรงเป็น 2 เท่า โทรง่าย เทคโนโลยีที่ล้ำสมัยหน้า สามารถแพร่กระจายผ่านสิ่งกีดขวางได้ดีกว่า คุณภาพเสียงคมชัด ไร้คลื่นแทรก

---

²⁵ สรุปความจาก “สคบ. สั่งเชือด 2 โฆษณา ฐานทำผู้บริโภคหลงผิด เร่ง “บรีส - เอกเซล - เปาแฮนด์ ฟอช” ส่งหนังสือชี้แจง” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 20 มีนาคม 2538 หน้า 7-8.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้เรียกให้กลุ่มผู้บริหารของบริษัทมาชี้แจงในข้อความโฆษณาแล้ว 2 ครั้ง แต่ก็ยังไม่สามารถพิสูจน์ทั้งคำโฆษณา และปัญหาความแรงของคลื่นได้ จึงจะนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (คคบ.) หากบริษัท ไม่สามารถยืนยันตามโฆษณาได้ ก็จะถูกปรับเป็นเงิน 50,000 บาท และหากไม่มีการแก้ไขคำโฆษณาอีก โดยกระทำความผิดครั้งที่ 2 ก็จะถูกทั้งจำและปรับ

ขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้นำเรื่องให้นักวิชาการจากมหาวิทยาลัย และศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยพิสูจน์ว่า เครื่อง 2 วัตต์เป็นอันตรายต่อสมองและเป็นมะเร็งหรือไม่ เพราะยังไม่มีการออกใบรับรองจากองค์การโทรศัพท์²⁶

9.2 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พิจารณาโทษของโฆษณาโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ เวลต์โฟน 800 ของบริษัท โทเทิล แอ็คเซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด ที่ระบุแผนการขยายสถานีทั่วประเทศ ปี 2538 สามารถครอบคลุมพื้นที่ จังหวัดมุกดาหาร แต่เมื่อผู้บริโภคซื้อไป เมื่อเดือนกันยายน ใช้ได้เพียงจังหวัดนครราชสีมา อุตรธานี ขอนแก่น แต่ที่มุกดาหารใช้ไม่ได้²⁷

9.3 ตามที่โฆษณาโทรศัพท์มือถือของ บริษัท โทเทิล แอ็คเซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด ได้ระบุข้อความว่า “มีเครือข่ายครอบคลุมมากกว่า มือถือ ดิจิตอล ระบบอื่นถึง 3 เท่า”และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว และมีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเข้าพิจารณาในคณะอนุกรรมการสอดส่องและวินิจฉัยโฆษณา โดยบริษัท โทเทิล แอ็คเซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด จะต้องนำตัวเลขสถานีฐานทุกจุดมานำเสนอต่อคณะอนุกรรมการฯ เพื่อยืนยันว่าครอบคลุมพื้นที่ได้มากกว่าระบบอื่นถึง 3 เท่า จริงดังคำโฆษณา ซึ่งหากคณะอนุกรรมการฯ วินิจฉัยว่า ข้อมูลที่นำมาเสนอดังกล่าว

---

²⁶ สรุปรูความจาก “สคบ.เตรียม “ลงดาบ” โฆษณามือถือ 2 วัตต์เกินจริง” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 26 สิงหาคม 2539 หน้า 5.

²⁷ สรุปรูความจาก “สคบ.มุ่งเน้นอนามัยชนบท ชี้โทษสินค้าโฆษณาเวอร์” หนังสือพิมพ์ข่าวสด วันที่ 6 สิงหาคม 2539 หน้า 26.

มีความน่าเชื่อถือ ก็สามารถแก้ข้อกล่าวหาของบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด ได้ แต่หากคณะอนุกรรมการฯ ไม่ให้ความเชื่อถือข้อมูลดังกล่าว จะต้องมีการนำสืบกันอย่างละเอียดในทุก ๆ จุด เพื่อพิสูจน์ว่า ระบบเครือข่ายมีความเหนือกว่ามือถือดิจิทัลระบบอื่นจริงหรือไม่²⁸

กรณีศึกษาที่ 10 ผลิตภัณฑ์ที่อยู่อาศัย

10.1 คณะอนุกรรมการติดตามสอดส่องและวินิจฉัยการโฆษณา ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้พิจารณา การโฆษณาเกินจริงเข้าข่ายหลอกลวงผู้บริโภค ของบริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) ในการโฆษณาขายบ้านตามที่ได้ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 12 - 15 กุมภาพันธ์ 2538

ในการลงโฆษณาดังกล่าว มีข้อความว่า “ดอกเบี้ยยต่ำสุดเพียง 8.875% ตลอด 2 ปีแรก อัตราดอกเบี้ยนี้จะทำให้ท่านประหยัดได้ 807,000 บาท จากวงเงินกู้ทุก 2 ล้านบาท เมื่อคิดจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทั่วไป 12.5%” ข้อความดังกล่าว มีลักษณะเป็นเท็จ หรือเกินความจริง เนื่องจากผู้ร้องเรียนและคณะอนุกรรมการได้คำนวณแล้วพบว่า ไม่สามารถประหยัดได้ 807,000 บาท ตามที่ลงโฆษณา

ดังนั้น บริษัทแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) จึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคปี 2522 มาตรา 22 เกี่ยวกับโฆษณาเกินจริงและต้องหยุดการโฆษณาดังกล่าวในทันที²⁹

10.2 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (คคบ.) มีมติให้เปรียบเทียบปรับบริษัท ยูไนเต็ต โฮมแลนด์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด เจ้าของโครงการพนาสินเพลส ตัดถนนรามคำแหง ช้างสนามกีฬาหัวหมาก ฐานใช้ข้อความโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (ดาว์น 1,700 บาท/เดือน จอจวันนี้รับทองคำหนัก 1 บาทฟรี) ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าโดยเจตนา ตามมาตรา 47 และ 59 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้

---

²⁸ สรุปความจาก “ศึก “2 วัดต์ - 1800 “ แดกหัก สคบ. เรียก TAC เชือด 13 ก.ย.” หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ วันที่ 1 - 7 กันยายน 2539 หน้า 1 และ 4.

²⁹ สรุปความจาก “เชือดแลนด์แอนด์เฮ้าส์ สั่งถอนโฆษณา ดบ.ต่ำ.” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 13 มีนาคม 2538 หน้า 1.

บริโศค พศ. 2522 รวมทั้งเปรียบเทียบปรับ บริษัทเมเจอร์แอดเวอร์ไทซิง จำกัด ผู้ประกอบกิจการโฆษณา และบริษัท วัชรพล จำกัด เจ้าของสื่อโฆษณา ฐานกระทำการโฆษณาโดยมิได้ระบุรายละเอียดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ตามมาตรา 48,50 และ 59 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พศ. 2522 ³⁰ .

10.3 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีมติลงโทษผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ที่ตรวจสอบแล้วพบว่ามิพพฤติกรรมการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยบริษัท โชคชัยปัญจทรัพย์และบุตร จำกัด กระทำความผิดเนื่องจากโฆษณาไม่ชัดเจน มีเจตนาให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด โดยบริษัทดังกล่าวได้จัดแคมเปญ ชื่อบ้านแถมรถยนต์ คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความโฆษณาดังกล่าวไม่ระบุรายละเอียดให้ชัดเจน เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้ของแถม ขัดต่อข้อกำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ 3 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พศ. 2522³¹

10.4 คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งแก้ไขข้อความโฆษณาของบริษัท เมโทร กรุ๊ป แอนด์ เรียลเอสเตท จำกัด ที่โฆษณาขายคอนโดมิเนียม โครงการเมโทร ซิตี้ พาร์คทางสี่สิ่งพิมพ์และทางวิทยุโทรทัศน์ โดยใช้ข้อความว่า “คอนโดมิเนียมชั้นดีที่คุณเป็นเจ้าของได้ง่าย ๆ ... คุณจะเชื่อมั๊ย ? ผ่อนดาวน์เพียง 999 บาท พร้อมด้วยความสะดวกสบาย ทั้งสปอร์ตคลับสระว่ายน้ำ แวดล้อมด้วยธรรมชาติ คอนโดมิเนียมติดถนนใหญ่ 3 เลน” การโฆษณาดังกล่าวนอกจากจะไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ยังเป็นข้อความที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดอีกด้วย

คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความที่ว่า “ผ่อนดาวน์เพียง 999 บาท” ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด คิดว่าซื้อคอนโดมิเนียมโดยจ่ายเงินดาวน์เดือนละ 999 บาท จนครบจำนวนเงินดาวน์ตามที่กำหนด แต่ความจริงแล้วเป็นเพียงเงินจอง และเงินดาวน์บางงวดเท่านั้น ผู้ที่จะซื้อจะต้องจ่ายเงินในวันทำสัญญา 5,000 บาท และชำระเงินดาวน์งวดพิเศษ งวดละอย่างต่ำ 4.970 บาท อีก 8 งวด

---

³⁰ สรุปความจาก “สคบ.สั่งเชือด 3 บริษัทจอมโกง แกรมปรับ “พนาสิน” โฆษณาเท็จ หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ วันที่ 27 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2539 หน้า 31

³¹ สรุปความจาก “สคบ.สั่งเชือด 3 บริษัทจอมโกง แกรมปรับ “พนาสิน” โฆษณาเท็จ” หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ วันที่ 27 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2539 หน้า 31

ซึ่งบริษัทฯ มิได้แจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวในการโฆษณา ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าผ่อนชำระเงินดาวน์ในอัตรา 999 บาททุกงวด เป็นการแสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ เจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า และใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค จึงมีคำสั่งตามมาตรา 27 (1) ให้แก้ไขข้อความโฆษณาและวิธีการโฆษณา และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคใช้อำนาจตามมาตรา 62 เปรียบเทียบปรับบริษัท เมโทร กรุ๊ป แอนด์ เรียลเอสเตท จำกัด ตามมาตรา 47 และ มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ในข้อหาที่โฆษณาโดยใช้ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด³²

10.5 คดีตัวอย่างตามคำพิพากษา ฎีกาที่ 2539/2538 จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องทำสัญญาซื้อขายอาคารพาณิชย์จากผู้ขาย โดยจำเลยที่ 1 ได้ประกาศโฆษณาขายอาคารพาณิชย์แก่บุคคลทั่วไปว่า “เมื่อซื้ออาคารพาณิชย์ของจำเลยที่ 1 แล้วผู้ซื้อสามารถเปิดค้าขายได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังอาคาร รวมสองด้าน” ทำให้โจทก์หลายคนได้ตกลงซื้ออาคารพาณิชย์และเปิดร้านค้าขายตลอดมา หลังจากทำสัญญาและส่งมอบอาคารพาณิชย์ให้โจทก์ได้เข้าอยู่อาศัยแล้ว ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้นำแผงไปปิดกั้นถนนด้านหลังอาคารพาณิชย์โดยอ้างว่าจะนำที่ดินไปสร้างโรงแรม

โจทก์ (ผู้ซื้ออาคารพาณิชย์) จึงฟ้องจำเลยที่ 1 (ผู้ขาย) ต่อศาล เพื่อบังคับให้จำเลยเปิดให้ใช้ถนนด้านหลังอาคารพาณิชย์นั้น ฝ่ายจำเลยให้การต่อสู้คดีในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายว่า “ตามสัญญาซื้อขายที่ดินและอาคารพาณิชย์ มิได้มีข้อสัญญาตกลงให้โจทก์ใช้ถนนที่พิพาทแต่อย่างใดจำเลยที่ 1 เพียงยินยอมให้โจทก์ใช้ถนนพิพาทเป็นการชั่วคราวเท่านั้น”

ศาลฎีกาพิพากษาในประเด็นนี้ว่า “คำโฆษณาตามใบโฆษณาที่ระบุว่าผู้ซื้ออาคารพาณิชย์ของจำเลยที่ 1 สามารถเปิดค้าขายได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง” เป็นมูลเหตุให้โจทก์ซื้อที่ดินพร้อมอาคารพาณิชย์จากจำเลยที่ 1 เพราะเกิดความเชื่อตามโฆษณาว่าเมื่อประกอบการค้าในอาคารพาณิชย์ที่ซื้อจากจำเลยที่ 1 แล้ว จะมีลูกค้าเข้าไปซื้อสินค้าได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังอันเป็นข้อสาระสำคัญที่ฝ่ายโจทก์ยอมซื้อที่ดินและอาคารพาณิชย์ในราคาสูงกว่าอาคารพาณิชย์ทั่วไป

³² สรุปลงความจาก “ดูโฆษณาอสังหาริมทรัพย์ ต้องไตร่ตรอง” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 19 พฤศจิกายน 2539 หน้า 7.

และพิพากษาว่า คำโฆษณาดังกล่าวเป็นสัญญาต่อเนื่องในการขายที่ดินระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 ดังนั้นจำเลยที่ 1 ต้องยอมให้โจทก์ใช้ถนนพิพาทประกอบการค้าต่อไป จะเพิกถอนความยินยอมโดยไม่มีเหตุอันควรมิได้

จากคำวินิจฉัยของศาลฎีกาดังกล่าวนี้ ทำให้ได้แนวบรรทัดฐานว่า คำโฆษณาตามเอกสารโฆษณานั้นเป็นสาระสำคัญของสัญญาซื้อขายที่ดินอาคารพาณิชย์ และเป็นสัญญาต่อเนื่องในการขายที่ดินกับอาคารพาณิชย์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย”

ผลทางกฎหมายคือ ข้อความในคำประกาศโฆษณา ย่อมผูกพันผู้โฆษณานั้น โดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่³³

กรณีศึกษาที่ 11 การโฆษณากิจกรรมส่งเสริมการตลาด

ในการโฆษณาที่ผู้ประกอบการต้องการนำเสนอกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เช่น การแจกของแถม หรือการให้ของรางวัลโดยมีการเสี่ยงโชค จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข หรือข้อกำหนดในการให้ของแถม ของรางวัล คือ วัน เดือน ปี ที่เริ่มต้น และสิ้นสุดของการจัด ประเภทและลักษณะของของแถม ของรางวัล จำนวนและมูลค่า หรือมูลค่ารวมในแต่ละประเภท เขตหรือถิ่นที่มีการจัด รวมทั้ง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการเสี่ยงโชค พร้อมระบุสื่อโฆษณาที่ใช้ในการประกาศรายชื่อผู้ได้รับรางวัลจากการเสี่ยงโชค

ข้อกำหนดดังกล่าวได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พศ. 2526) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พศ. 2522 สำหรับกรณีการโฆษณาให้ของรางวัลโดยการเสี่ยงโชค ผู้ประกอบการจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนันด้วย³⁴

หลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ ผู้ประสานงานลูกค้าจะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนเพื่อจะได้ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ต่อผู้โฆษณาซึ่งเป็นลูกค้าของสำนักงานตัวแทนโฆษณา จะได้ไม่เกิดข้อผิดพลาด ที่มักเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

---

³³ สรุปลงมาจาก อีรวัดน์ จันทรสุมบรณ์. “สัญญากับการโฆษณาขายอสังหาริมทรัพย์.” ในคลินิกผู้บริโภค หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, วันที่ 10 กันยายน 2539, หน้า 7.

³⁴ สรุปลงมาจาก อภิญา แก้วเปรมกุล “โฆษณา แจก-แถม-ชิงโชค อย่างไรไม่ผิดกฎหมาย” ในคลินิกผู้บริโภค หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2540

11.1 โฆษณารถยนต์ บี เอ็ม ดับเบิลยู ของบริษัท โมเตอร์คาร์ ออโตเซลส์ จำกัดที่ระบุว่าชื่อวันนี้รับทองคำแท่งหรือเพชรฟรันทันที ซึ่งโฆษณานี้ไม่ได้ระบุรายละเอียดชัดเจน อาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดได้

11.2 โฆษณารถเบนซ์ ของบริษัท นครินทร์ เบนซ์ จำกัด ที่ระบุว่า มาตัวเปล่าขับเบนซ์กลับโดยไม่ต้องจ่ายแม้แต่บาทเดียว ที่เบนซ์ ศรีนครินทร์ กรุ๊ป ทุกสาขา ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดอย่างชัดเจน ถือว่ามีเจตนาใช้ข้อความเท็จ

11.3 โฆษณารถยนต์โรเวอร์ ของบริษัท ไทยอัลติเมทคาร์ จำกัด ระบุรับทันทีประกันภัยชั้นหนึ่ง 1 ฟรี 1 ปี พร้อมเครื่องเล่น ซีดี ดีตรรถยนต์ โดยไม่ได้ระบุรายละเอียดให้ชัดเจน³⁵

9.5 การประสานงานกับคณะกรรมการกิจการวิทยุเสียงและกระจายวิทยุโทรทัศน์ แห่งชาติ

คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช) เป็นหน่วยราชการ สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ กรมประชาสัมพันธ์ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กทม.

แต่เดิมนั้นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลรายการต่าง ๆ ที่ออกอากาศผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ซึ่งรวมทั้งโฆษณา คือ คณะกรรมการบริหารกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์(กบว.) คณะรัฐมนตรีได้ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้สามารถควบคุมโฆษณาได้อย่างใกล้ชิด โดยคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จะเป็นผู้ตรวจพิจารณาโฆษณาทั้งก่อนถ่ายทำ (PRE-CENCER) และหลังการถ่ายทำ - ก่อนออกอากาศ (Post - Cencer)

ต่อมาในยุคที่ นายอนันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายที่จะให้สถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุ มีอิสระในการนำเสนอรายการต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงโฆษณาด้วย จึงได้มอบหมายให้ผู้บริหารสถานีเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจพิจารณารายการและ

---

³⁵ “สคบ. มุ่งเน้นอนามัยชนบท ชี้อะไหล่สินค้าโฆษณาเวอร์” หนังสือพิมพ์ข่าวสด วันที่ 6 สิงหาคม 2539 หน้า 26.

โฆษณาที่จะนำออกอากาศ ดังนั้นสำนักงานตัวแทนโฆษณาจึงมีหน้าที่ที่จะต้องเสนอภาพยนตร์โฆษณาให้ผู้บริหารสถานีพิจารณาอนุมัติให้ออกอากาศ โดยไม่ต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แต่อย่างใด

คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จะมีหน้าที่ภายหลังจากที่โฆษณาชิ้นนั้น ๆ เผยแพร่ออกอากาศแล้ว กล่าวคือจะได้จัดเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ในการตรวจพิจารณารายการและโฆษณา หากพบว่ามีความไม่สมควร อาทิ ส่อไปทางอนาจารหรือใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง คณะกรรมการฯ ก็มีอำนาจที่จะเชิญเจ้าของสินค้ามาชี้แจงถึงข้อเท็จจริง หากเจ้าของสินค้าไม่สามารถอธิบายข้อเท็จจริงได้ คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จะมีอำนาจที่จะระงับมิให้โฆษณานั้น ๆ ออกอากาศได้³⁶

จะเห็นได้ว่าบทบาทในการควบคุมโฆษณาของคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้ลดลงไปจากเดิม แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดดังกล่าวยังมีอำนาจตรวจสอบโฆษณาภายหลังจากที่โฆษณาไปแล้ว ดังนั้นผู้ประสานงานลูกค้าควรจะชี้แจงให้ลูกค้าของสำนักงานตัวแทนโฆษณา ซึ่งหมายถึงเจ้าของสินค้าได้เข้าใจถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยราชการหน่วยนี้ เพื่อจะได้ประสานงานในกรณีที่จะต้องชี้แจงเหตุผลต่าง ๆ ภายหลังจากที่โฆษณาได้ออกอากาศไปแล้ว

---

³⁶ สัมภาษณ์ นางจารุลินทร์ มุสิกชัย ผู้อำนวยการคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์, 19 ตุลาคม 2538.

ให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ในบางกรณีหากผู้ประกอบการลูกค้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา อาจจะทำให้งานโฆษณานั้นล่าช้าจนไม่สามารถเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ ได้ทันตามกำหนดเวลา หรือบางครั้งอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่โฆษณาชิ้นนั้น ๆ เลยก็ได้

2. การรักษาผลประโยชน์ของผู้โฆษณา ผู้โฆษณาหรือลูกค้าของสำนักงานตัวแทนโฆษณา จะมีผู้ประกอบการลูกค้าเป็นผู้ดูแลรักษาผลประโยชน์ พร้อมกับเป็นผู้บริหารให้งานโฆษณานั้น ๆ ดำเนินไปตามขั้นตอน จนสามารถเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ ได้ตามกำหนดเวลาที่วางแผนไว้

ความรอบรู้ในเรื่องของการประสานงานกับหน่วยราชการที่ผู้ประกอบการลูกค้ามีนั้น จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้โฆษณาโดยจะเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับการทำโฆษณาที่ไม่ขัดต่อกฎระเบียบ การเผื่อระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตโฆษณาจากหน่วยราชการ จะทำให้งานโฆษณานั้น ๆ ไม่ต้องเสียเวลาภายหลังหรือล่าช้าไปกว่ากำหนดเวลาที่ได้วางแผนไว้ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการลูกค้ายังสามารถช่วยจัดเตรียมเอกสารที่ผู้โฆษณาจะต้องใช้สำหรับยื่นขออนุญาตโฆษณา ทำให้การทำงานราบรื่น ไม่มีปัญหา ต้องหยุดชะงัก

9.2 ประเภทของหน่วยงานภายนอก

หน่วยงานภายนอกสำนักงานตัวแทนโฆษณา ที่ผู้ประกอบการลูกค้าจะต้องประสานงานด้วยนั้น มีหลายองค์การ สามารถจัดประเภทได้ดังนี้

1. **ผู้โฆษณา** หรือลูกค้าของสำนักงานตัวแทนโฆษณา หมายถึง เจ้าของสินค้า-บริการ หรือบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านการตลาดให้กับสินค้า-บริการ ซึ่งมีความประสงค์ที่จะให้สำนักงานตัวแทนโฆษณา วางแผนงานโฆษณาให้

2. **หน่วยงานภาคธุรกิจ** ที่ดำเนินกิจการเกี่ยวข้องกับการโฆษณา ประกอบด้วย บริษัทที่ดำเนินธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานโฆษณาดังต่อไปนี้

- บริษัทรับผลิตงานโฆษณา (Production House)
- บริษัทวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งก่อนและหลังการทำโฆษณา